

شهریعت، بە لکو له ئەدەبی کوردی دا ڕەنگدانەوهی شەریعت و سۆفیگەری زۆرجار بە ئاویتەیی دەبینرێت، گەرچی زۆرجار شەریعت زیاتر زالت دەبینرێ، بەلام بەگشتی ڕەنگدانەوهی عرفان کەمتر دەبینرێ⁽⁴⁾.
 بەهەر حال حەللاج لە ئەدەبی کوردیدا وەک زۆرینەیی ئەدەبیاتی میللەتانی تری ئیسلامی ئامادەیی ھەیە، چ وەک کەسیتی، چ وەک دنیا بینی، کە ئەمەیان کەمتر، ئەمەش زیاتر لە ئەدەبی کلاسیکی کوردیدا دەبینرێت، ھەر وھا لە ئەدەبی نوێ و ھاوچەرخ کوردیدا حەللاج کەم تا زۆر ئامادەیی ھەیە، لێرەدا کاری ئیتمە لە ئەدەبیاتی کلاسیکی کوردیدا و لە نۆیو ئەو ئەدەبەشدا زیاتر ئەو شاعیرانەمان ھەلبژاردوو، کە پتر بە سۆفی و عارف یان لانی کەم بە شۆنیکەوتووی تەریقەت ناسراون، ئەمەش لە ئەدەبیاتی کرمانجی ژوور و کرمانجی خواروو (سلیمانی، ھەورامی) و بە ڕەچاوکردنی ئەو ھەوای ئەو شاعیرانەش لە سەردەمدا پێش مەحوی کەوتوون.

بابا تایەر و حەللاج

بێگومان بابا تایەری ھەمەدانی پێش ئەو ھەوای شاعیری سۆفیگەر بیت، عارفیکی گەر و ھەوای ھەوای خۆیدا و لە ئیستاشدا پلە یەکی گەر و ھەوای لای ئاینداران ھەوای بۆ زانیی ئەو ھەش تەنھا باسکردنی ئەم ڕووداوە پایەیی بابا تایەرمان بۆ دەردەخات. کاتیک سوپای تورکەکانی عوسمانلی بە سەرکردایەتی (توغرەل بەگ) ھەمەدان داگیردەکات و دەچیتە ناو شارەو، (توغرەل بەگ) وەک سیاسییەک کە ھەست بە پایە بلندی شاعیر و عارفی گەر و ھەوای کورد (بابا تایەری ھەمەدانی) دەکات سەردانی دەکات، ھەر لە گەل بینین و نزیکەوتنەوهی (توغرەل بەگ) بابا تایەری پێ ھیچ سلکردنەو ھەر و ھەر چاوکردنی ناویانگ و پلەو پایە یەکی ناوبراو، پێی دەلیت: ئەی تورک ئەتەوی چی لە گەل ئەم خەلکی خاوەدا بکەیت؟ ئەویش - کە دیارە بە پێو ھەر پاوەکان چاوەرپێ ئەو ھەوای نەکردوو - دەشلە ژێت و دەلیت: ھەرچی تو بیلێیت. بابا تایەریش دەلیت: دەی من ئەو دەلیم کە خوا دەفەرموی: [ان الله يأمر بالعدل والاحسان و إيتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغى لعلکم تهتدون] واتە: خوا فەرمانتان پێدەکات بە دادپەر و ھەوای و چاکە و دانی مافی خزان و قەدەغەتان دەکات لە خراپە و ستم تا ھیدایەتدراو بن⁽⁵⁾.

کەواتە بابا تایەری عارف و حەقخواز، کە تەنھا حەق (خوا) بناسی و سل لە وتنی حەق نەکاتەو ھەوای ئاسایی، کە بە رۆح ئاشنای سیمای حەللاج بیت.
 بابە تایەر لە چوارینە یە کدا دەلیت:

وگر دلبر دلی دلرا چە نامی
 ندانم دل کی و دلبر کدانی⁽⁶⁾

اگر دل دلبری دلبر کدانی
 دل و دلبر بهم آمیته وینم

وا دەزانین، ئەم شیعەرە بابە تایەر، لە ئاستی دنیا بینییدا ھەمان ئەم شیعەرە حەللاجە:

(4) نمونەیی بە شیک لە شیعەرەکانی وەک مەلای جزیری و مەحوی و چەند ئەزمونیکی دەگمەنی نۆ شیعەرە فارسییەکانی مەولانا خالیدی نەقشبەندی لێ دەچیت، عرفان زۆر بەکەمی لە ئەدەبی کلاسیکی کوردی دا دەبینرێت.
 (5) صدیق پۆرەکەیی (صفی زادە)، دوو بەیتیەکانی بابا تایەری ھەمەدانی، چاپی یەکەم، چاپخانەیی فرۆەر، 1361، لا، 14.
 (6) صدیق پۆرەکەیی بەم شۆو ھە ئەم شیعەرە بابا تایەری لە زاری لورییەو ھەرگێراو ھە سەر شۆو زاری سلیمان:

گەر دل دلبرە، دلبر بۆ رامە
 گەر دلبر دلە، ئەی دل بۆ رامە
 دل و دلبرم تیکەلاو بوو
 نازانم دل و دلبرم کامە یە

وا دەزانین مامۆستا پۆرەکەیی لە پیناوی ئەو ھەوای شیعەرەکانی بابا تایەر بە شیعەرە دا بێژێتەو، زۆرجار لە پیناوی دروستکردنی قۆمیک گونجاو دا ناو پۆرەکەیی پشتگوێ خستوو، ئەمەش لە ھەرگێرانی ئەم بەیتە دا دیارەو واتا راستەکەیی وادەزانین ئەمە یە:

ئەگەر دل دلبرە، دلبر کیت
 ئەگەر دلبر دلی، ئەی دل چ ناویکی ھە یە
 دل و دلبر پیکەو بە ئاویتە دەبینم
 نازانم دل کیتەو دلبر کامیانە

بەجۆرە دەبینین و شەیی (زامە) کە مامۆستا پۆرەکەیی لە نیو دەپێ دوو ھەمدا ھیناویەتی، نەک لە شیعەرەکەیی بابا تایەردا نییە، بە لکو واتاکەشی شۆواندوو.



خوداوه ندم به چاوی دل بینی
 پیمگوت تو کیی، وتی، تو
 بو تو (شویینک) (شوین) نییه
 نهوی (توی لیه) (شوین) نامینی
 له مانه وه مداو نه مانه وه مدا
 له فه نابوونما (تۆم دۆزیه وه
 له نه مانی (ناوم) و وینهی جهسته مدا
 برسپارم له بارهی خۆمه وه کرد وتم: تو⁽⁷⁾

له لایه کی تره وه، له چاپیکی تری دیوانی بابا تایه ردا⁽⁸⁾
 و له شوینیکدا ئاماژه به ناوی ههلاج - واته که سییتی
 ههلاج - کراوه.

من آن رندم که گیرم از شهان باج
 پیوشم جوشن و برسر نهم تاج
 فروئاید سر مردان به نامرد
 اگر دارم کشند مانند هلاج⁽⁹⁾

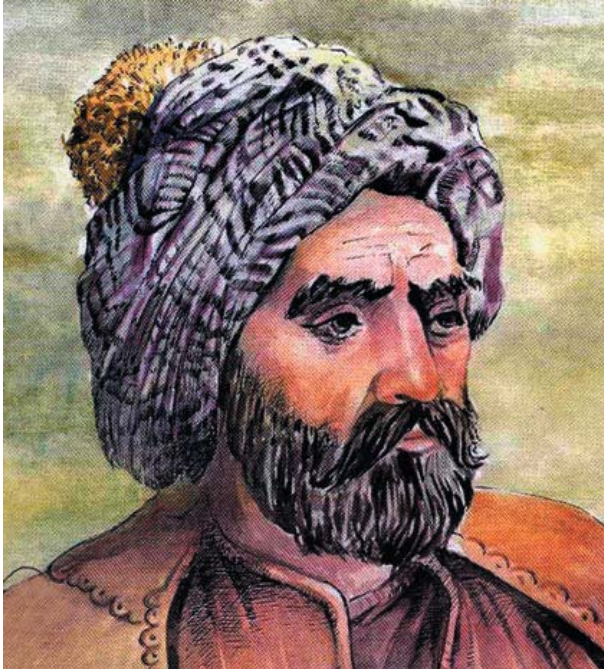
مه لای جزیری و ههلاج

شیخ نه حمه دی جزیری نه و شه و چرا تیشکده ری،
 که خودا له پۆژگاریکدا بو گه لی کوردی نارده وه، له سئ لاوه تیشکی داوه و تاریکی له سه ره واندوین، یه که مینیان،
 خوداناسینی به راستی که ناومان لیناوه عرفان. دووه مینیان شیعیری ته پری دلدارانه، واتا غه زهل. به شی سییه م:
 ده کارهینانی زمانی خوداپیداوی خۆیه تی، که کوردیییه و زمانه که ی به شیعیری ناسک و دلگیر بو هه لگرتین⁽¹⁰⁾.
 نه گهر وه ک پیشتر گوتمان، نه ده بیاتی کوردی زور به که می شیعیری عرفانی نه ک سۆفیگه ری هه بییت، نه وا و ده زانین
 مه لای جزیری نه ک هه ره له و شاعیره ده گمه نانه یه، که شیعیری عرفانی وتوه، به لکو و ده زانین تاکه شاعیری عرفانی
 کورده، که نه ده بیاتی کوردی به بی جزیری که لینیکی یه کجار گه وره ی وای تیدا دروست ده بییت، که له و بواره دا به که سی
 دیکه پر ناکریته وه.
 لییره وه گهر جزیری شاعیری عرفانی گه وره بییت، نه وا بیگومان که سییتی و بیری عارفانی گه وره له وانه ههلاج
 ده بییت له شاعریدا ره نگدانه وه ی هه بییت.
 بیری یه کییتی (اتحاد)، که یه کیکه له تاییه تمه ندیییه کانی عرفانی جیهانی عرفان، که له عرفانی ئیسلامیدا ههلاج و
 بایه زید به سه ره تاو دامه زینه ری داده نرین، نه وه لای جزیری هه یه، به تاییه تی وه که نه وه ی لای ههلاج هه یه، جزیری
 ده لییت:

عاشق نه وه دلبر نه وه
 ظاهر نه وه مه ظاهر نه وه

(7) رأیت ربی بعین قلبی
 فلیس للاین منک این
 فنی بقائی ولا بقائی
 فی محواسمی ورسم جسمی
 فقلت: من أنت؟ قال: أنت
 ولیس این حیث أنت
 وفی فنائی وجدت أنت
 سالت عنی فقلت أنت (دیوان هلاج، 32)

(8) رباعیات باباطاهر عریان، بامقدمه مهدی الهی قمشه 1 ی، چاپ سوم، انتشارات سعیدی، 1370، ل 121
 (9) من نه و رنده م - رهند به که سیکی یاخی و ده رچوو له یاساو نه ریته باوه کان ده وتری، که له پادشایان باج وهرده گرم و جلوه برگی ئاسنی جهنگی
 له بهرکه م و تاج بخمه سه سه رم، سه سه شۆر نابیت سه ری مهردان بو نامهردان، نه گهر وه که ههلاج له سیداره شم بدن.
 (10) دیوانی مه لای جزیری، ئاماده کردن و لیکنده وه ی هه ژار، چاپی یه که م، انتشارات سروش، تاران، 1361، ل 11.



خانی

رووح و به‌دهن گه‌وه‌ر ئه‌وه
ده‌هر شاه‌دهك دور‌دانه‌دا (11)

ئه‌مه‌ش هه‌مان دنيا‌بينی (یه‌کیتی) هه‌للاج، که عاشق و مه‌عشوق به‌یه‌ک داد‌ه‌نیّت و ده‌لیت:
رۆح تۆ و ئۆیته‌کرد له‌گه‌ل رۆحمدا
وه‌ک مه‌ی که ئۆیته‌ی ئۆی سازگار ده‌گریت
ئه‌گه‌ر شتیک له‌ تۆ روو‌ب‌دات له‌ منیش روو‌ده‌دات
(تۆ) له‌ هه‌موو باریکدا هه‌ر (منی) (12)

هه‌روه‌ها دنيا‌بينی هه‌للاج له‌ شیعری جزیرییدا زۆر به‌روونی ده‌بینیّت، به‌تایبه‌تی ئه‌و دنيا‌بينانه‌ی که له‌ قولایی دنيا‌بينی هه‌للاج‌وه‌ هه‌لقولان، یه‌کیک له‌و بیرانه‌ش تیروانیی هه‌للاج بۆ ئه‌وه‌ی خال (خوا) سه‌نته‌ری بازنه‌ی بوونه‌و هه‌موو پیته‌کانی تری بوون، له‌ جه‌وه‌ردا بریتین له‌ یه‌کگرته‌ی چهن‌د خالیك⁽¹³⁾، مه‌لای جزیرییدا ده‌لیت:

نوسخه‌ئی عالم هه‌می عنوانه‌ که
نوقطه‌یه‌ک نابت دعوانی غه‌له‌ط (14)

هه‌للاج لای جزیری نه‌ک ته‌نها وه‌ک که‌سیتی و دنيا‌بینی ئاماده‌یی هه‌یه، به‌لکو هه‌للاج لای جزیری ده‌له‌و (مه‌نصوره‌ دل):
هۆستایی عیشقی دل هه‌خۆت سه‌رتا قه‌ده‌م هنگی دصوت
ره‌مزا (أنا الحق) هه‌ر دگۆت باوه‌ر بکن مه‌نصوره‌ دل (15)
 دواجار هینده‌ی سۆراخیکی دیوانی ئه‌و شاعیرانه‌ی کورده‌مان کردووه، که به‌ ئه‌هلی ته‌ریقه‌ت ناسراون، له‌ وێوه واده‌زانین لای که‌سیان هینده‌ی مه‌لای جزیری ره‌نگدانه‌وه‌ی دنيا‌بینی هه‌للاج زیاتر له‌ که‌سیتی هه‌للاج نابینیّت.

خانی و هه‌للاج

خاوه‌نی (مه‌م و زین)یش، که خۆی هینده‌ی (مه‌م) عاشق و ئه‌وینداره‌و چیرۆکی عیشقی هه‌قیقی کردووه، شه‌پۆله‌کانی ده‌ریای بیابانی سۆفیگه‌ری و عرفان خۆیان به‌سه‌ریدا داوه، ئه‌ویش ناتوانی (مه‌نصور)ه‌که‌ی عیشق و دنيا‌بینی عاشقانه‌ی مه‌نصور له‌بیر بکات.
 خانی پێش چوونه‌ نیو باسی داستانی مه‌م و زین، زۆریک له‌ دنيا‌بینیه‌ سۆفیگه‌ری و عرفانییه‌کانی زیاتر له‌ ریگه‌ی دیالۆگ له‌گه‌ل خوادا خستۆته‌ روو و له‌ویدا له‌ چه‌ندین شویندا دنيا‌بینی هه‌للاج - نه‌ک ناوی و که‌سیتی - به‌ قولی ده‌بینیّت و به‌گشتی واده‌زانین ئه‌م سه‌ره‌تای مه‌م و زینه‌ یه‌کیکه‌ له‌ شیعره‌ عرفانییه‌ به‌رزه‌کانی خانی، که ده‌کری پێی

(11) محمد امین دوسکی، فلسفه‌ العشق الالهی فی شعر الجزیری، مراجعه و تقدیم د.محمد بکر، مطبعه‌ هاوار، ده‌وک، 2000، ل59
 (12)

مزجت روحك في روحی كما
 فاذا مسك شیئ مسنی
 تمزج الخمره بالماء الزلال
 فاذا أنت أنا فی كل حال
 (دیوان الحلاج، ل58)

(13) پروانه: الحلاج، الطواسین، طاسین النقطه.
 (14) واته بوون هه‌مووی کتیبیکه‌ یه‌ک ناوینشانی هه‌یه، نابیت هه‌له‌ی تیا بکریّت، ته‌نانه‌ت له‌ خالیكدا، چونکه ئه‌و یه‌که‌و واتای یه‌ک ده‌گه‌یّنی، پروانه هه‌زار، دیوانی مه‌لای جزیری، ل69.
 (15) واته: له‌و ساوه‌ دل سه‌رتاپای بۆته ئاگرو گری به‌رزه‌و (هه‌ر خۆم خودام) ده‌درکینی و بویته‌ هاوده‌نگ ده‌گه‌ل مه‌نصوره‌ی هه‌للاج، باوه‌ر بکن دلم هیچ تاوانی نییه‌و له‌ ئه‌ویندا سه‌رکه‌وتوو (منصور) هه‌رچی بلێ پیوسته‌ باوه‌ری پێ بکه‌ن. هه‌زار، دیوانی مه‌لای جزیری، 354-353.

بلند بېټه وه بۇ ئاستى مه لای جزیری. خانى-ى مەزن وهك هه للاج عارفانه باس له داستانى گه ردونىي ئادهم و ئىبليس دهكات و سۆزدارانه و عارفانه بهرگى له ئىبليس دهكات⁽¹⁶⁾.

- | | |
|---------------------------------|----------------------------------|
| بى سەجده ته ئەى جهناى مه عبود | ئادهم كره قىبله گاهو مه سجود 1 |
| ئىبلىسى فه قىرى بى جىنايهت | هيندى تهه بوو دگهل عىنايهت 2 |
| هەر رۆژى دگر ههزار طاعت | لهو راكوته داوى ئىستىطاعات 3 |
| وى سجده نهكر لقه قىرى مه عبود | گىراته ژ بهردهرى خوه مهردود 4 |
| يهك سەجده نهكر لپيشى ئەغبار | قههرا تهكره موخه لاله دونار 5 |
| ئەلقىمه ژ حىكمه تا ته ناگه | فهردهك مه نهدى ته باره كه لاله 6 |
| عرفان طه له بى د صاحب ئيدراك | دهرحه قى ته گوتى: (ماعرفناك) 7 |
| خانى بنه زانیا خوده دهرحه ق | گومرا هه بىت نه دوره ئەلحه ق 8 |
| ئىللا كومه گه ره مه عىن خودا بت | ياراهه رى وى موصله فابت 9 |
| ياره ب توبه قى موصله فا كى | (خانى) ب خوه را تو ئاشنا كى 10 |

وا ده زانين له م شيعره ى (خانى) دا دوو دنيا بىنى هه للاج به ئاشكرا ده بىنرئىت، يه كه م، دنيا بىنى هه للاج سه باره ت به ئىبليس⁽¹⁷⁾. دووهم، دنيا بىنى هه للاج له باره ى نه توانىنى نه ناسىنى هه قىقه تى خواوه، كه ئەمه ش هه ر په يوه سته به يه كه مه وه، چونكه خانى وهك هه للاج پيمان ده لئىت ئيمه به كه ميك ناسىنى خواوه هه ستركردن به نزىكى له خواوه ئيتر فريو نه خۆين و وابزانين خوامان ناسيوه و مافى خواپه رستيمان داوه، ئەوه تا ئادهم بى سوجه بردنك، ئەو پله و پايه گه وره يه ى پييه خشيرا، كه فريشته كان و ئىبليس، (كه ئەو پله و نزىكيه يان هه بوو له خواوه)، فه رمانى كر نووشى ريزيان بۇ ئادهم به سه ردا كرا.

هه روه ها دنيا بىنى (هه قىقه تى محمه دى) واته، ئەو باوه رپه ى هه للاج، كه پيى وايه خواى گه وره له ئەزه له وه و يه كه مجار پيغه مبه ره محمه دى (د.خ) وهك پروناكى دروستكر دووه. ئەمه پيش ئادهم و له و كاتوه سىفاتى مرؤفى خودايى له ودا دروستكر دووه!⁽¹⁸⁾ ئەم دنيا بىنىه ى هه للاج، لاي خانى هه يه:

- | | |
|----------------------------------|-----------------------------------|
| بى شه يته كى واحيدن ب جارهك | ته عدادو ته عه دود ئىعتبارهك 1 |
| ئوه وه ل بهر قى ژ حوسنى سه رمه د | نورهك بو به مه عنى يا موحه مه د 2 |

(16) پروانه: مه م و زين، ئاماده كردن و په راويز نووسىنى هه ژار، چاپى يه كه م، ئەنىستىتوى كوردى پارس، چاپى ئىتاليا، 1983، لا 21.

1. ئەى مه عبود (خوا) بى ئەوه ى ئادهم سوجه يه كى بردبئىت، تو كرت به قىبله گاهو په رسترا!

2. ئىبلىسى هه ژارى بيتاوان، هيندى ته كومه كيت هه بوو بۇ.

3. هه ر رۆژى هه زار خواپه رستى به هؤى يارمه تى و توانا پيدانى توه ده كرد.

4. ئەو كر نووشى بۇ كه س جگه له مه عبود (خوا) نه برد، تو كاره كه ى ئەوت ره تكرده وه و ده رت كرد.

5. يه كه كر نووشى نه برد له به رامبه ر بىانى (ئادهم)، تو خه شمت لىگرت و كرت به هاوپيى دۆزه خ بۇ هه تاهه تايى.

6. بوخته ى وتار كه سىكمان نه دى ئاگادارى گه وره يى و قولبى حىكمه تى كاره كانى تو بيت، پاك و بيگه ردى بۇ تو.

7. خواناسى (عرفان) داواكارك، كه خاوه ن تيگه يشتنه -مه به ستى پيغه مبه ره (د.خ)- له حه قى تودا گوتى (تومان نه ناسى) كه ئەمه ئاماره يه به فه رموده ى (ئەى خوداى ئيمه، وهك پيويست بوو بتناسين نه ماننا سىوى).

8. ده (خانى) يه كه له نه زانى خۆيه وه ده ره ق به تو، ئەلحه ق دوور نيبه گومرا بيت.

9. مه گه ر يارمه تيدهرم خوا بيت، يان رابه رى ئەو مصطفى پيغه مبه ر (د.خ) بيت.

10. خودايه، به خاترى پيغه مبه ر (د.خ) بگه و خانى به خۆت بناسينه.

(17) هه للاج به دنيا بىنىه كى قوله وه پيى وايه ئىبليس (شيطان) پيويستبىه كى گه ردونى بوو تا ببيته جه مسه رى دووه مى (خىرو شه پ) و خودا پيشوه خت برپارى له سه ر ئەو دابوو، له م رووه وه نووسه رى ئەم بابته تويزينه وه يه كى سه ره خۆى هه يه.

(18) هه للاج پيى وايه حه قىقه ت ئەوه په يه كه م مرؤف (مرؤفى خودايى) محمه د (د.خ) بووه نهك ئادهم. ئەمه ش دووباره باسبىكى سه ره خۆيه.

1. واته: ئەو (خوا) يه كه م و رۆح و عه قلى يه كه مه لاي هه رسىكيان (يه كه م، رۆح، عه ق) به و واتا وه رده گرن، به لام ئەوانه له يه ك جيامه كه ره وه، به لكو به و جۆره ئەوان هاوتاو يه كجخه. پروانه: مه م و زين، ل 18.

2. واته: هه مو شنه كان له بناغه و حه قىقه تدا (يه كن) ژماره و ژماره كردن يان ئىعتبارى (جۆرىك بۇ چوون و پۆلنكردن) يه كه مين رۆشنايبه ك كه له سه رمه ديه ت و هه ميشه بيدا جوانى بروسكه ى دا، رۆشنايبى محمه د بوو. هه ژار، مه م و زين، لا 18.

واته خانى، وهك حهللاج باسى حه قيقه تى محمه دى دهكات، به لكو وا ده زانين وهك حهللاج هموو جيا كردنه وه
(تفریق)یهك، به هه له ده زانیت و باوه پری به یه کیتی (اتحاد) هه یه:

ئهف ئه وهل و روح و عه قلی ئه وهل
هه رسینه ب ئه وهلی موئه وهل
ئه ممامه که وان ژه هف تو ته فریق
ئهف رهنگه ئه وان بگیره ته و فیق⁽¹⁹⁾

هه ر لیره شدا تووی بیرى (عه قلی یه که م) ی ئه فلاتون به دى ده کړیت، به لام له دنیا بینه کی عارفانه و حهللاجیانه دا.

2-1-4 بیسارانی و حهللاج

بیسارانی، له گه ل ئه وه ی یه کیکه له شاعیره پایه بلنده کانی کوردو شیوه زاری گوران (هه ورامی)، کرمانجی خواروو و موریدی شیخ عوسمان سیراچه دینی نه قشبه ندی بووه و له گه ل ئه وه ی به زوری شیعری سؤ فیکه ری و ناو به ناو عرفانی شی هه یه، به لام ئاماده یی حهللاج، چ وهک که سیتی و چ وهک دنیا بینه زور به که م ده بینریت له سه راپای شیعره کانی دا، ته نها له یهک شویندا ئامازه ی به (أنا الحق) ی حهللاج کردوه⁽²⁰⁾.

دله هونا وان

وهس دهره م نه جهرگ به ی ته ور هونا وان
وهس شه هیدم که ر، به نده بی تا وان
وهس ناوم که م که ر، جه ناوی نا وان
وهس دهره م نه جهرگ تیشی ئه لماسان
وهس چوون قه یسم که ر جه زید هه راسان
با وهس بکیشوون سزای (أنا الحق)
با وهس بسوزوون وه ئایر دوزه ق⁽²¹⁾

لیره دا ئامازه ی بیسارانی به حهللاج، ئامازه یه کی گشتیه و له میانه ی باسکردنی عیشق و مه ترسیه کانی دا⁽²²⁾، حهللاج لیره دا وهک که سیتی و وهک دنیا بینه لقیك یان بلین ئه زمونیکه له نیو چه ند ئه زمونیکدا، نهک خوی میحوه ر بیت و جیکه ی له سه ره لو یسته کردن بیت، چونکه شاعیر باسی حهللاج له گه ل باسکردنی چه ند ئه وینداریکی به هیما بوو ده کات، که به شیکیان ئه وینداری مه جازی (مرۆیی) ن، وهک مه جنون و فه رهاد و به هرام و خه سه ره وو شیخی سه نعان، که دوا جار هه موو ئه مانه له گه ل خاوه نی (أنا الحق) دا باس ده کات:

نه که رده ن عیلاج دهرده داری دل
تاهه نزل به رده ن به سه رحه دی گل

(19) هه ژار، مه م و زین، لا 18.

(20) له و دیوانه دا، که کیومه رس نیک ره فتار کۆیکردۆته وه و ساخیکردوه ته وه، ئه و ئامازه ش نییه، به لام له و دیوانه نو ییه دا، که له سالی 1375-1997 ز له سنه له چاپ دراوه و هه کیمی مه لا سالج کۆیکردوه ته وه هاتوه . بپوانه : دیوانی بیسارانی، ئاماده کردنی هه کیم مه لا صالح، پیداجوونه وه حسین سبحانی، چاپی یه که م، چاپه مه نی میهن، سنه، 1375، ل 269.

(21) واته : دله خوینا و یه که، بهس بمکیشه به رته وری جه رگ خوینا و یان، بهس شه هیدم بکه، من به نده ی بیتا وان، بهس ناوم که مکه ره وه له نیو ناواندا، بهس بمکیشه به رووی ئه لماسه تیژه کاند، بهس وهک مه جنون له زیدی خۆم هه راسان و بیزارم بکه، با بهس سزای (أنا الحق) گوتن بکیشم، با بهس بسوتیم به ناگری دۆزه خ. بپوانه هه مان سه رچاوه، ل 268.

(22) سه رچاوه ی پیشوو، ل 269.

ساتۆچ حاصل جەفا بەردەنت
ھەر ئاھ بکیشە تا رۆی مەردەنت.⁽²³⁾

بەلام لە شیعریکدا لای بیسارانى وەك ھەللاج شەم و پەروانە نەك واتایەكى عرفانى وەردەگریت، بەلكو ھەمان دنیابینی ھەللاج بۆ ئەو دیاردەییە دەبینریت. بیسارانى دەلیت:

شەوقى شەم بەویش پەروانە یۆزەن
چوون بى پەروانە. ھەر پر نە سۆزەن
تا پەى پەروانە نەمە سۆچۆ شەم
پەروای پەروانە ھىچ نەمە بۆ كەم
سۆزى شەم پەرى پەروانە بى شۆن
وەرئە پەروانەى بى شەم سۆز جەگۆن؟
دیش كە پەروانە ئاویزانەن
بى پەرواپەرى ئەو سۆزانەن⁽²⁴⁾

لێرەدا بیسارانى وەك ھەللاج ترسى راستەقینە لە دوورییە لە شەم (مەعشوق-خو) و نەبوونی رۆشنایى ئەودا دەبینى، نەك نزیكى و سوتان بە عیشقى ئەو:

خۆشەویستی تا شاراوە بىت لە مەترسیدایە
لوتكەى ئارامى لە نزیكوونەو دەدایە لە مەترسى
شیرینترین خۆشەویستی ئەو بە باس بکریت
وەك ئاگر بى سوده گەر لەبەر دەستیکەدا بىت⁽²⁵⁾
پاش ئەوئى زیندانەوانە كە ھاتوو
دەست و پێوئەندان كۆبونەو ھاوئەنى (ھەوال) ناوى نووسیم
داواى بێبەرى بوون دەكەم لە خۆشەویستیان؟
كەواتە بێبەرى بووم لە گوئى و لە چاوى خۆم!⁽²⁶⁾

2-1-5 مەولەوى و ھەللاج

گەرچى لە سەراپای دیوانى مەولەویدا، وەك ناو و ئاماژە باسى ھەللاج نابینریت، بەلام لە چەند شوئینیكى شیعەرە سۆفیگەرى و عرفانییەکانیدا بە پروونى دنیابینی ھەللاج دەبینریت، لەم رۆوئەو مەولەوى لە وەلامى گلەیی نامەییەكى

(23) واتە: ئەوان چارەسەرى دەردەدارى دلیان نەکرد و تا سەرلێواری مەرگ و گل رۆیشتن، دەتۆش (ئەى دل) تا پۆئى مردنت ھەر ئاھ بکیشى ھىچ بەرھەمێك و ئەنجامێك نابیت. ھەمان سەرچاوە، ل269
(24) واتە: تیشك و رۆشنایى مۆم بۆ خۆى پەروانە ئەدۆزیتەو، چونكە بەو ترسى پەروانە نایەلیت، واتە پەپوولە ئەوكاتە ترسى ھەبە كە مۆم نەسوتى نەك ترسى لە سوتان ھەبیت، بەلكو كاتى كە مۆم بینى شەم خۆى پێدا ھەلواسیو ھەبى ترس بۆى ئەسوتى. سەرچاوەى پێشوو، ل350
(25) بەردەستى، ئەو بەردەییە، كە پەیکەداكیشانى ئاگر دروستدەكات.
(26) ئەمە شیعەرى ھەللاج، كە دەلیت:

الجب، مادام مکتوما، على خطر
وغاية الآمن أن تدنوا من الحذر
وأطيب الجب مانم الحديث به
كالنار لا تات نفعا وهي في الحجر
من بعد ما حضر السجن واجت
مع الأعوان واخط اسمي صاحب الخبر
أرجو لنفسى براء من محبتكم
إذن تبرات من سمعي ومن بصري.

دیوان ھەللاج، ل140

لێرەدا ھەللاج بێبەریبوون لە خۆشەویستی، بە بێبەریبوون لە چا و گوئى دادەنیت.

شیخی سیراجه دینی نه قشبه ندیی ته ویلله دا، هر له سهره تاوه و له میانه ی دواندنی به رامبه ره که یدا به پاناوی (تۆ) دنیا بینی (نوری محمه د) ی حه للاج ده بینه ی:

شیخی ده وله مند به هره ی سهرمه دی
یاگی حه قیقه ت جیلوه ی نه حمه دی (27)

لیردها مه وله وی نه ک ته نها باوه ری به سهرمه دی بوون و هه میشه یی بوونی حه قیقه تی نوورو روشنایی پیغه مبه ر (د.خ) هه یه، به لکو وه ک (أنا الحق) حه للاج، که مانای وهرگرتنی سیفاتی خویانه و نه مانای سیفاتی مروفانه یه، نه ویش لیردها پیی وایه شیخه که ی به هره ی سهرمه دیه تی و جیلوه ی حه ق و حه قیقه تی خویای وهرگرتووه، به لام دنیا بینی قولی حه للاج و بیری (هه لگرتنی منیه تی) له کۆتایی شیعره که داو له به یتی (29) و به یتی (30) دا به چری درده که ویته، که ده لیت:

ته نیای حه قیقه تی نه ردی بشانو
من و تۆجه ده س من و تۆ سا نو
تۆ بی تۆ لوظفت په ی من زیاد بو
من بی من روحم وه خزمه ت شاد بو (28)

لیردها مه وله وی داوا له خوا ده کات، که (من و تۆ) یه تی خوی و به رامبه ره که ی هه لگری و هه ردووکیان فه نابن له نیق خواداو له ویدا پۆحیان یه کبگریته وه، نه مه ش هه مان داوی حه للاج، که ده لیت:

له تیوان من و تۆدا (من) یه تی ریگری ده کات
خودایه به میهره بانیت، (من) یه تی له تیواندا لایه (29)

به لکو نه م بلندیه پۆحی و عرفانیه هه ست ده کرت له کۆتایی ته مه نیدا، که مه وله وی دوو چاوه کانی له ده سته دات زۆر به هیتر ده بیته، بۆیه له شیعریدا که نیمه به شیعره کۆتاییه کانی ژانی داده نیین ده لیت:

وه خت چه م نه چه م شیوه ت دیار بی
جه لام فصل وه صل به زم نه غیار بی
نیه لیلابی گرتن دوو دیده
خه لوه تن، سا بو نه ی به رگوزیده (30)

لیردها چاوی مه وله وی یه کسانه به (منیه تی)، بۆیه نه مانای چاوی وینه پچرچه کانی وه سل و دابران له یار به نه مانای منیه تی و گه یشتن به مه عشوق (خوا) ده زانی.
هر لیردها ده مانه وی ئاماژه به وه بکه یین، که پاش نه وه ی سۆراخیکی دیوانی سهیدی هه ورامیمان کردو له گه ل نه وه شدا، که نه و خه لیفه ی شیخ عوسمان سیراجه دینی ته ویله بووه و نه هلی ته ریقه ت بووه و نه ویک، که له وه لامی

(27) واته: نه ی شیخی که له به ش و به هره ی نه پراوه دا ده وله مند ی و جیگی دره که وتنی نوری راسته قینه ی پیغه مبه ری. پروانه دیوانی مه وله وی، کۆکردنه وه و لیكدانه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس، چاپخانه ی النجاح، به غدا، 1961، ل 318
(28) واته: هیوام وایه ته نیای راسته قینه که خویای، زاری هه لدا من و تۆ له من - من و تۆ - تۆ رزگار بکا، به لکو تۆ هه ر له خۆته وه لوتفت له گه ل من زیاد بی و منیش به بی ئاگی خۆم روحم بگاته خزمه ت. پروانه هه مان سهرچاوه، ل 320.
(29) **بینی و بینک انبی یزاحمی** **فارغ بلطفک انبی من البین** دیوان الحلاج، ل 64.
(30) واته: کاتیک که چاوم هه بوو شیوه ت له ناو چاوما دره نه که وت، له به ر نه وه خۆشی کانی به تۆ گه یشتن بۆم بیگانه بوو، که شیوه ته، چونکه له جیاتی نه وه ی من بتبینم وینه که ت که له ناو چاوما بوو نه ببینیت، نه که وته نیوانمان و نه یته هیشت هه ردووکیان به ته نها رابویرین، به لام نیستا لیلاییم داماتووه و شیوه ت ناچته ناوچاوم تا بیی به کۆسپ له نیوانمان، فرسه ته تاویک وهره لام پیکه وه دانیشین. دیوانی مه وله وی، ل 287.

سکالای خه لکدا لای شیخه که ی که تاوانباری ده که ن به وهی شیعره کانی باسی عیشق و دلداریه ده لیت:

گشت جه من فیشتر حالشان فه نان
داخم هر ئیدن هر په ی من مه نان
ئر عاشق نه بان یه کسه مه لالو شیخ
فتوا بو (صهیدی) سه بران به تیخ⁽³¹⁾

ئه ویک که نهک عاشقه، به لکو پیی وایه هه موو ئه هلی ئاین نهک ته نها شیخ و موریده کان، به لکو مه لکانیش ده بی عاشق بن و ئه گه ر واش نییه ئه و صهیدی سه برن، که چی له شیعریدا هیچ ئاماره یه که به حه للاج و دنیا بینی حه للاجمان نه بینی.

مه ولانا خالیدو حه للاج

مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی که بلاو که ره وه و گه وره ترین رابه ری ته ریه تی نه قشبه ندیه له کوردستان، به تاییه تی پاش گه رانه وهی له هیند بو سلیمانی له سالی 1226 ک داو وه رگرتنی ته ریه تی له شا عه بدولای ده له ی یان ده هله وی، ئه ویش وهک رابه ریکی گه وره ی ته ریه تی و وهک شاعیریکی پایه بلند له شیعره کانیدا حه للاج وهک که سیتی و وهک دنیا بینی ئاماده یی دیاری هه یه .
مه ولانا له شیعریکدا، که سه راپای ستایشی پیغه مبه ره (دخ) ده ستپیده کات به :

شنوی نه شه ی نیشانه ی شه ئه و وا بو من له کو هساردی
له گه ل با ی به ربه یانا بو م ده رکه وت که بو ی یاردی⁽³²⁾

ستایشیکی پایه بلندی پیغه مبه ره ده کات، تا ده گاته دیریک، که دنیا بینی (حه قیه تی و نوری محه مه دی) ی حه للاج به روونی لای مه ولانا ده بینری، که ده لیت:

دله وشیار به ناوی پرته وی حوسنی ئه زه ل لیره
ته جه للی ده م به ده م بو هه مده می قه لبیکی وشیاردی⁽³³⁾

لیره دا مه ولانا وهک حه للاج رای وایه پرته وی (رۆشنایی) جوانی محه مه د (دخ) ئه زه لیه، واته خوا له ئه زه له وه دروستیکردوه، دواتر و پاش ئه ویش دنیا بینی کی تری حه للاج سه باره ت به (حه ج) لای مه ولانا ده بینری:

ئه وه نده ریی دووری که عبه طه ی مه که حاجی به یهوده
که بیت الله ئه و خوی بو طه وافی قه لبی دلدار دی⁽³⁴⁾

مه ولانا لیره دا وهک حه للاج هۆشیاری ده دات، که ریی دوورو که عبه په رست مه به ئه ی بیئاگا له خوا، تو خواناس و خوا په رست به نهک مالی خوا په رست، چونکه که خواناس بوویت مالی خوا له ده وری دلت ده سوپی، له بری ئه وه ی تو له ده وری بسورپییت⁽³⁵⁾.

(31) واته: هه موویان حالیان له من زیاتر به ریاده له عیشقا، داخم هر ئه وه که هر لومه ی من ئه که ن. ئه گه ر هه موو مه لالو شیخه کان هه موو عاشق نه بن، فتوابی (صهیدیش) سه برن. بروانه دیوانی صهیدی، کۆکردنه وه لیکدانه وه ی محمد امین کاردۆخی، چاپی یه که م، چاپخانه ی کامه رانی، سلیمانی، 1971، ل 8

(32) پیره میرد، رۆخی مه ولانا خالید، ئاماده کردنی محمود احمد محمد، ئه مانه تی گشتی رۆشنبری و لاوان، به غدا، 1987، ل 129

(33) هه مان سه رچاوه، ل 130

(34) هه مان سه رچاوه، ل 132

دواتر مه ولانا له هه مان شيعردا راسته وخو ناوی حه للاج ده هینتی و حاله تی (أنا الحق) ی عرفانی حه للاج، به به شیک له هه ناوی حاله تی عرفانی پیغه مبه ر (د.خ) داده نیت:

بلی رۆژ پرته ویکی رووی نهوه رووناکی نه نوینی
بلی گول ئاره قی رووی نهو تنوکیکی له روخسار دی
ته جهللی نهو بوو، کهوته سهر دره ختی وادی نه یمن
به چاو لی گهری یه (موسا) وا له طورا خواستی دیدار دی
غروری قه دری نهو بوو بایه زیدی ناره سهر دۆزه خ
له دهم مه نصوره وه بانگی (أنا الحق) وا له سهر داردی (36)

هه ره ها مه ولانا خالد له نامه یه کی شيعریدا، که بۆ پیره که ی شاه عه بدوللای ده هله وی له هیند نووسیوه، دنیا بینی و که سیتی حه للاج تییدا ده بینریت. سهره تای شيعره که به مه ده سته پیده کات:

توخوا سا بۆم بلین به و شاهی جوانانه به په نهانی
که زیندوو بوونه وه: عالم، به فه یضی هه وری نیسانی (37)

که واده زانین نه م شيعره و وه که له سهره تاکه ییدا دره ده که ویت، مه ولانا ده یه ویت مژده بدات به شاه عه بدوللای پیری که پاش گه رانه وه ی مه ولانا بۆ سلیمانی و کوردستان، خه لکی کوردستان (عالم) به بارانی هه وری ته ریفه تی نه قشبه ندی نهو زیندوو بوونه وه، دواتر سیبه ری دنیا بینی حه للاج له وه سفی پیره که ییدا ده بینریت، که ده لیت:

له یومنی مه قده می نه منی یه من هیندوستا تیکه
وه کو وادی نه یمن جی ته جهللی فه یضی روحانی (38)

لیردها مه ولانا پیره که ی له کیلگی دنیا بینی حه للاجدا - که روودای موسایه له دۆلی نه یمن - کارده کات و شیخه که ی به دۆلی نه یمن و دره خته که ده بین (39)، که خوا تییدا جیلوه (تجلی) ی کردو وتی (انی أنا الله) (40) دواتر پیی وایه لای شیخه که ی که سانکی پایه بلندی وه که حه للاج و بایه زید هه یه:

که لیککی وا هه یه لای (بوسطامه) و یا (مه نصور)
به ته مکینن (أنا الحق) ناییه ی یا جۆشی سوبحانی (41)

دواتر مه ولانا ده لیت:

که لی توانجی نه دا لیم نه هلی توران و خوراسانی
که بۆچی نه چیه (دار الکفر) وه گهر تو موسلمان
نه یان گوت ده هلی طولما تیککی کوفره من وتم نه ی دل
سکه ندهر که وته ناو طولما ته وه بۆ ناوی حه یوانی

(35) بۆ رای حه للاج له سهر حه ج دووباره باسیکی سهر به خۆیه.

(36) پیره میرد، سهر چاوه ی پینشو، ل133

(37) سهر چاوه ی پینشو، ل142

(38) هه مان سهر چاوه، ل144

(39) هه ندیک له سو فیه حه للاجیه کان ده لین، بۆچی ده کری خوا له ریگی دره ختی که وه جیلوه بکات و (أنا الله) بلی، بۆ ناکری له ریگی به نده یه کی

خواناسی وه که حه للاج وه بلی (أنا الحق). پروانه: یشار اوزترک، حسین بن منصور حلاج، ل214.

(40) سوره تی طه، ئایه تی (12).

(41) پیره میرد، سهر چاوه ی پینشو، ل145

به طولی صوحه تی ناو ئەولیای به طحاو یه تریب دا
نه کهوته دهست ئەوهی لیره وهرم گرتوو به ههرزانی⁽⁴²⁾

وا دهزانی مهولانا لیره دا به تهوای خۆی به هاوئه زمونی هه للاج داده ئی و له دیره شیعره کانیدا ئاماژه یه کی بۆ شیعریکی به ناویانگی هه للاج هه یه، که ده لیت:

به خوشه ویستانم رابگهینه که
سواری ده ریا بووم و که شتییه که ش تیکشکا
مردنم له سه ر ئاینی عیسا ده ییت
نه مه که کم دهوی و نه مه دینه!⁽⁴³⁾

گه هه للاج بلی، من که وتوو مه نیو ده ریا ی بۆ کۆتایی و پر مه ترسی عیشقی خواو که شتییه که شم شکاوه و به شیوهی عیسا پیغه مبه ر هه لم ده واسن و من به دوا ی خوا دا ده گه رییم و مالی خوا په رست نیم و مه که و مه دینه په رست نیم، ئەوا مهولانا ش به ئاشکرا ناوی (به طحاو یه تریب) ده هیئت و ده لیت:

به طولی صوحه تی ناو ئەولیای به طحاو یه تریب دا
نه کهوته دهست ئەوهی لیره وهرم گرتوو به ههرزانی⁽⁴⁴⁾

به لگی به هیزی لیکچوونی ئەزمونی مهولانا به هه للاج ئەوهی، ئەویش وه که هه للاج له دوا ی هه جه وه چوه بۆ هیندستان⁽⁴⁵⁾.

نالی و هه للاج

(نالی) گه رچی شاعیریکی سو فی نییه و ئەهلی ته ریه ت نه بووه، به لکو مه لا بووه و شیعره سو فی گه ری و ئاینییه کانی زیاتر شه ریه ت زاله تییاندا، به لام هاوکات جگه له شیعی سو فی گه رییانه، حاله تی عرفانی له هه ندی به یته شیعی دا به تاییه تی له شیعره سو فی گه ریییه کانیدا ده بینریت، به تاییه تی ئەمه له و شیعرانه دا، که وا دهزانی له شیعره کانی کۆتایی ژیا نی (نالی) ن دیا ره و له وانه ش دنیا بینیی هه للاج بۆ هه ج له لای نالی ده بینریت. سه ره تا نالی یه کی شه ریه تی، پیشتر به م شیوه یه وه سفی که عبه و هه للاج ده کات:

چ مه که؟ دارو به ردی قاعیده ی ئه رکانی ئیسلامه
چ طه یبه؟ ما و و خاکی ما ئیده ی ئەنوا ری ئیمان ه

فیدا کاری ته ن و جان به، له ئاسانی هه راسان به
که داغ و ده ردی ریگه ی مه که باغ و وه ردی مه ردانه⁽⁴⁶⁾

(42) هه مان سه رچا وه، ل 146
(43) هه للاج ده لیت:

لا أبلغ أحبائي باني
ركبت البحر وانكسر السفينه
على دين الصليب يكون موتي
و لا البطحا أريد ولا المدينه.

دیوان الحلاج، ل 69

(44) پیره میرد، سه رچا وه ی ناوبرا و، ل 146

(45) برونه ژیا نی هه للاج له سه رچا وه کاند، له وانه سه ره تای دیوانه کی، ل 4.

(46) دیوانی نالی، کۆرکده وه و لیکدانه وهی مه لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، چاپی یه که م، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غدا، 1976،

ئەو مەككەيەي، كە نالى بەو ستایشەووە وەك تیروانینە رۆالەت بینییە شەریعەتییەكەي و وەك زۆرینەي زۆری موسلمانان ئاواتەخواری دیداریەتی و دواجار لە ئانوساتی پێش رووخانی میرنشینی بابان دا هەر بۆ ئەوی کۆچدەکات و هەموو ماندووبوونیک لەپیناویدا بە باخ و گۆل دەبینیت، کە چی لە ساتیکی عرفانییە حەللاجیانە دا وای دەبینیت:

**کەعبە ئیشراقی وەکو خورشیدە، من چاوم ضعیف
لیم بووہ رۆشن کە بوعدی قوربە، قوربی بوعدە بۆم
بۆ جیواری حەق لە هەرجی صیدقی نیبەت کافییە
من لە (بیت الله) ئینشەللاً (بأذن الله) دەرۆم
لیم حەرامە دانەو ئاوی حەماماتی حەرەم
من کە بازی دیدە بازم نەك شەواری دەستە مۆم⁽⁴⁷⁾**

لیرەدا نالی پاش گەیشتنی بە دیداری کەعبەي پیرۆزو مانەوہي لەوی، وەك ئەوہي، کە بەدوای مەعشوقەكەي (خو) دا دەگەرێ، بۆیە دەچیت بۆ (مالی خو) و وەك حەللاج حەج دەکات و لەوی دەمینیتەوہ، بەلام بە زوویی هەست دەکات کە خوا زۆر گەرەترە لە (شوین) و پاک و بیگەردە لە (شوین) بۆ دانان و هەستدەکات خەریکە لە (خو) پەرست (هوە دەبیت بە (کەعبە) پەرست، بۆیە دوو چاوی رۆشن دەبیتەوہ و دەرک بەوہ دەکات دووری لە کەعبە دووری دەخاتەوہ لە شوینپەرستی و نزیکي دەخاتەوہ لە خواو نزیکي لە کەعبە دووری دەخاتەوہ لە خوایی، لە هەموو شویندا، بۆیە بە تیروانینیکی ترەوہ دەلیت: هاوڕازی و لەگەل خوادابوون لە راستگویی نیازدایە، بۆیە من لە (مالی خو) پشت بە خواو بە مۆلەتی خوا دەرۆم. ئەم سۆ وشەییە، سیگۆشەي سەرەکی سۆفیگەري و عرفانمان بیر دەخاتەوہ: (إلى الله، مع الله، في الله - بۆ لای خوا و لەگەل خواو لەنیو خوادا- واتە فەنابوون)، بۆیە نالی نایەوی وەك کۆتێکی دەرووبەري کەعبە بی، کە دانی بۆ رۆبکریت بە ئاسانی کە ئەو بازیکی دیدە باز، واتە چاوکراپیت و بتوانی بۆ لای حەق (خو) بفریت و بالندەییەکی چاوفرێودراو و شەوارەکراو نەبی، ئیتێ چی دەکات لیرە؟ لیرەوہ وەك ئەوہي نالی بەو حەقیقەتە بگات (طەوافی) حەقیقی لە سورانەوہي دلدايە بەدەوری خوادا، دەلیت:

**تا بەکەي وەك راویبە و وەك سانییە، سۆ بەل شکاو
بۆ طەواف و سەعی و عەمرە هەر بخەوم و هەر بخۆم!**

نالی نایەوی وەك حوشتری ئاوهین و حوشتری ئاو هەلگۆزبیت و خزمەتی کەعبە بکات و دووربۆی لە لەگەل خوایی راستەقینەدا بە (طەواف) و (سەعی) و (عەمرە). راستە ئەم شیعرە بەدیوێکدا پەنگە هەست بە نامۆیی نالی دەربخات، بەلام ئەم نامۆییە نامۆییەکی عرفانییە پتر لەوہي نامۆییەکی ئاسایی بی و وادەزانین پەنگە ئەمەش تیشکیک بخاتە سەر هۆکاری کۆچکردنی نالی لە مەككەوہ بۆ ئەستەنبول و مردنی لەوی.

لەلایەکی ترەوہ، لە سەرچەم دیوانی نالیدا، تەنھا لە یەك شویندا ئاماژە بە (مەنصور) کراوہ، ئەویش لە شیعرە بەناوبانگەكەي شەوی یەلدادا، کە نالی وەك مەنصور لەو درێژترین شەوہدا چاوەرپۆ دیداری مەعشوق دەکات:

**شەوی یەلدايە، یا دەیحورە ئەمشەو
کە دیدەم دور لە تۆ بۆ نۆرە ئەمشەو
دلەم وەك حاکمی مەعزولە، قوربان**

(47) هەمان سەرچاوە، لا 301.

خەلاتى وەصلى تۆى مەنظورە ئەمشەو
دلىش مايل بە دىدەى تۆيه، بۆيه
لە من وەحشى و رەمىدەو دورە ئەمشەو
كە تۆى شای كەچ كولاھى دىدە مەستان
چ باكم قەبصەر و فەغفورە ئەمشەو
لەخەو ھەلساوە، يا ئالۆزە چاوت
ھەمىشە وايه، يا مەخمورە، ئەمشەو
سوروشكم نەقشى جاوى تۆ دەكىشى
جىگەم سەردارەكەى (مەنصور) ئەمشەو
موسلمانان دەپرسن حالى (نالى)
لەكونجى بى كەسى مەھجورە ئەمشەو⁽⁴⁸⁾

*ئەم نووسىنە بەشىكە لە لىكۆلىنەو ھەيەكى ئەدەبى بە ناوى (كەسىتى و دنياىىنى ھەللاج لە شىعەرى
(مەھوى) و (حافزى شىرازى) دا، كە نووسەر پىشكەشى ئەنجومەنى كۆلىزى پەروردەى (ئىبن روشدى)
زانكۆى بەغدادى كردوو، وەك بەشىك لە پىويستىيەكانى بەدەستھىنانى پلەى ماجستىر لە زمانى
كوردىدا).